

[Kirkeministeren.]

der har været fremme her med Hensyn til Spørgsmaalet om Ansættelse af kvindelige Præster. Det, der er Tale om her, er Ansættelse af Mænd, der ikke er Teologer, og her er man gaaet et Skridt videre, saaledes at de Lægmandspræster, der tidligere skulde paa Afstemning i Menighederne, nu kan forflyttes uden Afstemning efter 7 Aars Forløb.

Det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard har talt om, at man skulde være gaaet videre, og det ærede Medlem Hr. Erik Appel sagde det samme. Det kan jeg ikke gaa med til ud fra den Betragtning, at vi har en Folkekirke her i Landet. Frimenigheder kan jo indrette sig, som de vil; men saa længe vi har noget fælles i Folkekirken — og det mener jeg er et uhyre Gode for Danmark —, maa der være noget ensartet ud over Landet i de forskellige Menigheder, og det maa man indordne sig under. Som jeg gjorde Rede for forleden Dag i et Radioforedrag, er der saa megen Frihed i Kirken herhjemme, at enhver kan indrette sig næsten akkurat, som han vil, danne Frimenigheder eller indkalde Præster paa forskellig Maade; men inden for Folkekirken maa der være en vis Orden, der kan man ikke indrette sig i de forskellige Menigheder, saadan som man har Lyst til.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om kvindelige Præster er min Opfattelse ikke ændret ved Forhandlingen i Landstinget og heller ikke ved Forhandlingen her i Folketinget. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Kristen Amby i, at det er et principielt Spørgsmaal, og det maa man have klaret, før man gaar med til at tage specielle Formaal ud, som f. Eks. Kvindefængsler. Skal en kvindelig Præst ordineres, kan hun ikke ordineres blot som Præst ved Kvindefængsler, saa ordineres hun til at være Præst i den danske Folkekirke. Saadan ligger det Spørgsmaal her i Landet, og der er saa megen Uenighed om det, at det vilde være meget uheldigt, om man løste det ved en Afstemning her i Folketinget.

Jeg kan sige, ærede Medlemmer, at jeg ønsker ikke at være med til det efter de Forhandlinger, der har været ført i det kirkelige Udvalg, og saadan som Landets Biskopper ser paa det, og for øvrigt ogsaa rent personligt. For øvrigt skal jeg ikke paa

nuværende Tidspunkt komme ind paa flere af de Spørgsmaal, der har været fremdraget, men hvis man i Udvalget ønsker Forhandling om et og andet, ogsaa det, det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen fremkom med, at man skulde begrænse Lovens Gyldighed til 5 Aar, skal jeg ikke have noget imod det. En Lov kan altid tages frem til Revision, og mener man i Udvalget, at det kan være en Lettelse at faa indføjet en Revisionsbestemmelse, er jeg meget villig til at forhandle derom.

Johs. Hansen: Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister og til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, at jeg ikke er sikker paa, at man inden for Menighedsraadene ser ganske ens paa de to Spørgsmaal, kvindelige Præster i Almindelighed og kvindelige Præster ved Fængslerne i Særdeleshed. Tværtimod viser Tallene fra en Afstemning, der fandt Sted i 1924, at der er en klar Forskel paa den Stilling, man i Menighedsraadene indtager over for det ene og det andet af disse Spørgsmaal. Jeg vil gerne, uden i øvrigt at sige meget om det, have Lov til at gøre opmærksom paa disse Tal. Det ene Spørgsmaal, der forelaa ved denne Afstemning, var, om Menighedsraadene kan tiltræde, at der ved Lov gives Kvinder Adgang til kirkelige Embeder paa samme Vilkaar som Mænd. Der var 2 271, der sagde Ja, 11 124, der sagde Nej, og 2 392 stemte ikke eller var fraværende. Det andet Spørgsmaal gjaldt kirkelige Embeder, som særlig skønnes at egne sig til at betjenes af en Kvinde, f. Eks. ved kvindelige Straffeanstalter, Fødselsstiftelser eller andre Stiftelser og Hjem særlig for Kvinder. Der var 5 389 af Menighedsraadsmedlemmerne, der sagde Ja, 7 948 sagde Nej; medens 2 450 undlod at stemme eller var fraværende. Det vil sige, at i det sidste Tilfælde var der 2½ Gange saa mange, der sagde Ja, som i det første Tilfælde, hvor Spørgsmaalet blev rejst i Almindelighed. Dette betyder, at der inden for Menighedsraadene er vidt forskelligt Syn paa, om man i al Almindelighed skal have kvindelige Præster, eller om man skal have dem ved disse særlige Anstalter og Fængsler.

Hermed sluttede Forhandlingen.